

Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.

Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.

2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ cyklu C

Evangelium (Jan 2,1-12)

Byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování (předepsanému) u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl (služebníkům): „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Ted' naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří čerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. Potom se odebral se svou matkou, se svými příbuznými a učedníky do Kafarnaa, ale zdrželi se tam jen několik dní.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Časový údaj „třetího dne“ nemá žádný symbolický význam; podle židovského zvyku totiž svatba trvala právě týden. A samozřejmě se obstarával dostatek vína ke slavení. Maria velmi diskrétně upozorňuje na nedostatek vína – není to přímo prosba, ale jen „upozornění“. Podobně jako ve slovech Marty („Pane, kdybys byl býval zde, můj bratr by nebyl zemřel“) i zde můžeme slyšet neurčitou „prosbu“ nesenou nadějí a důvěrou ke Kristu. Způsob pomoci však Maria přenechává svému Synu.

Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina. Ježíšova odpověď není jasným odmítnutím, jinak by v následujícím verši Maria nevybízela služebníky, aby poslechl. Zároveň však nemůžeme popřít určité Ježíšovo „distancování se“. První část odpovědi se dá převést jako „nech mě na pokoji“, „co chceš?“. A k tomu přistupuje nezvyklé oslovení (vlastní matky!) „ženo“.

Poněkud nejednoznačný je výrok „ještě nepřišla má hodina. Jako logičtější varianta se jeví možnost, že uvedený výrok se má chápat jako otázka s předpokládanou kladnou odpovědí: „Nepřišla už snad moje hodina?“ (předpokládá se odpověď kladná: „ano, přišla“). A v tomto případě se hodinou nemyslí oslavení na kříži, ale oslavení skrze znamení. Ježíš není závislý na své matce (proto ji oslovuje ženo, a ne matko, aby tak podtrhl, že je

především závislý na Otcových záměrech). Zároveň se však Mariino upozornění (spojeno s implicitní prosbou) nemíjí s Otcovým plánem: proto zaznívá Ježíšovo ujištění „nepřišla snad moje hodina (oslavení)“? Proto Ježíš ví, že má zasáhnout a ukázat svoji moc v této svízelné situaci.

Udělejte všechno, co vám řekne. Maria v tomto „kladném smyslu“ chápe Ježíšovu reakci, proto přikazuje služebníkům, když tuší, že Syn ukáže svoji moc: „Učiňte všechno, co vám přikáže“. Takovým příkazem se podřizuje svému Synu a uchyluje se do ústraní, aby přenechala Kristu iniciativu. Přikazuje druhým poslušnost, protože sama je poslušná a podřizuje se tím, že přenechává tuto záležitost Synovi. Je si vědoma, že Ježíš teď nevystupuje coby její syn, a tedy neuskutečňuje její přání, nýbrž jako Syn závislý na Otcovi.

Ježíš řekl služebníkům: „Naplněte džbány vodou!“ Po tomto „teologickém“ úvodu přichází už samotný zázrak. Nádoba s objemem dvě až tři vědra mohla pojmut až 120 litrů tekutiny (1 vědro = 40 litrů). Evangelista nevynechává poznámku, že služebníci naplnili nádoby až po okraj. Tím se předjímá velikost zázraku, plnost Ježíšova daru. Naplněné džbány se mají přinést správci svatby, tj. dohlížitelé služebníkům. Samozřejmě pokyn „přinést džbány s vodou“ mohl připadat bizarní a nepochopitelný, proto byla opodstatněná předchozí Mariina výzva uposlechnout Krista. Zázrak jako takový zůstává zahalen hávem tajemství. Otázka správce „odkud“ je příznačná pro čtvrté evangelium. Stále znovu zaznívá otázka, odkud je Ježíšův dar a „odkud“ je Kristus sám. Dar vyvolává otázku po jeho původu, původci a významu.

To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. Je důležité, že se toto zjevení neodehrává mimo čas a prostor, ale při určité příležitosti, na konkrétním místě. Pojem znamení má velký význam u Jana: označuje zázrak, který prozrazuje hlubší skutečnost. Znamení odhaluje Ježíšovu slávu (tj. moc, božskou identitu, důstojnost). Tato Ježíšova důstojnost je naznačená (ve znamení) vína, mesiánského daru.

SHRNUTÍ

Máme tu především Ježíšovo zjevení (v. 11), které je v našem kontextu vyvrcholením předchozích zjevení (Beránek Boží – 1,29.31; Mesiáš – 1,41; ten, o kterém psal Mojžíš a proroci – 1,45; Syn Boží a král Izraele – 1,49). V Káně se odehrává první znamení (zázrak), které zjevuje Ježíšovu slávu, tj. moc a božskou důstojnost. Avšak tato sláva se plně zjeví jen na kříži (13,31). Po tomto „základním zjištění“ je možné dodat další postřeh: hojnost vína, a to dobrého, je znamením věku mesiánského.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Někdo může mít dojem, že Ježíš se pořád postí a modlí, ale tady vidíme, že také chodil na svatby, a jinde v evangeliu se mluví o tom, jak se účastnil hostin. Prostě s námi chce být pořád. A to je úžasné: když nás něco bolí, když se radujeme nebo když prožíváme úplně obyčejný den, vždycky všechno můžeme prožívat s Ježíšem. Bylo by dobré si to občas připomenout a říci si: „Když je mi těžko – ty jsi se mnou, když se raduji – pořád jsi se mnou, když prožívám obyčejný den – také jsi se mnou...!“

Starší:

Na tomto příběhu ze začátku evangelia sv. Jana je vidět, že Bůh není žádný troškař nebo někdo nepřející! Naopak: raduje se s ostatními a chce jim dát dokonce ještě víc radosti, než si umějí představit! To je těch šest džbánů s vodou; jeden takový velký džbán měl obsah asi 120 litrů! To tedy znamená, že se už nemusíme obávat, že by nás Bůh neměl rád nebo že by nám něco krásného a skvělého nepřál, dokonce nám toho přeje mnohem víc! Teď už jen zbývá zjistit, v čem ta pravá a velká radost je... A o tom k nám Ježíš mluví celým svým životem. V čem myslíš, že je podle Ježíše ta pravá radost?

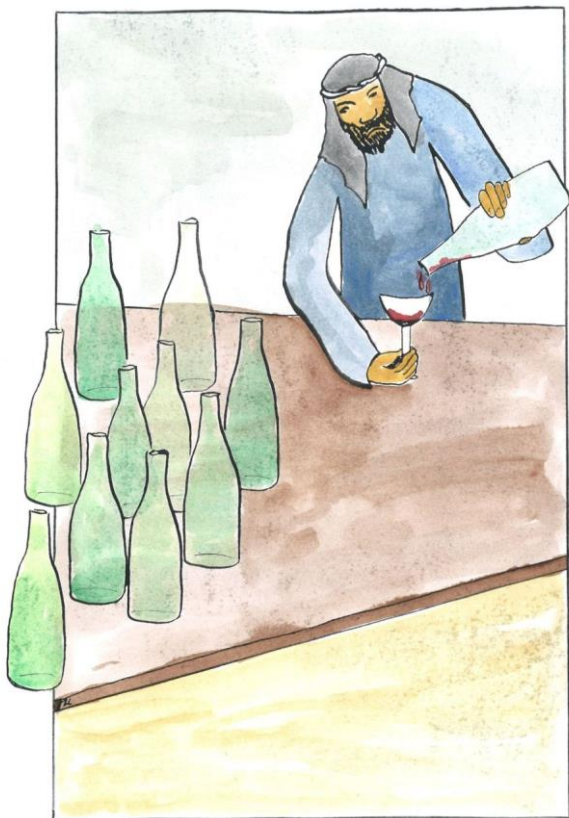
Zkusme si

Mladší:

Na svatební hostině najdeme úplně jiné jídlo než normálně doma v ledniče! Zkuste si doma nebo ve skupině zasoutěžit, kdo vymyslí lepší svatební jídelní lístek, nebo kdo dokáže vyjmenovat víc jídel, která by se na svatbě mohla objevit.

Starší:

Můžete se zamyslet spolu s mladšími, ale jestli chcete těžší úkol, zkuste vymyslet totéž, ale pro svatební hostinu v Káně. Co se asi podávalo na takové hostině v Ježíšově době. Můžete také sestavit jídelníček, nebo i soutěžit, kdo vymyslí víc svátečních pokrmů z Ježíšovy doby.

2. neděle v mezidobí cyklu C
Jan 2,1-12

2. neděle v mezidobí cyklu C
Jan 2,1-12

2. neděle v mezidobí cyklu C
Jan 2,1-12

2. neděle v mezidobí cyklu C
Jan 2,1-12

2. neděle v mezidobí cyklu C
Jan 2,1-12

2. neděle v mezidobí cyklu C
Jan 2,1-12

2. neděle v mezidobí cyklu C
Jan 2,1-12

2. neděle v mezidobí cyklu C
Jan 2,1-12